Nr 1/23-24

CZARNIECKI NEWS

czasopismo dla młodzieży
redagowane przez młodzież

AUSTRIA

XLVI Liceum Ogólnokształcące z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Stefana Czarnieckiego

Spis treści

Nr 1/2023-2024

Redaktor prowadzący:

Oliwia Przybysz

Od Redakcji, 2

Temat wydania - „Austria. Kraj gór, kraj rzek”, 3

- Wywiad z ambasadorem, 4
- Anschluss - Austria w rękach Hitlera, 10
- Klasycy wiedeńscy, 12
- Austria jako miejsce inspiracji, 15
- Wycieczka po Austrii,16
- Słynni Austriacy, 18
- Kilka słów o Wiedniu, 19
- **Kącik turystyczny**, 22
- **Kącik książkowy**, 26
- **Kącik filmowy**, 30
- **Kącik muzyczny**, 32
- **Kącik kulinarny**, 36
- **Strefa Hiszpańska**, 38

Od Redakcji

Redakcja Czarniecki News pragnie powitać Was wraz z nowym wydaniem! Mamy nadzieję, że w pełni już się przyzwyczailiście do rutyny roku szkolnego. W tym numerze tematyka jest skupiona wokół Austrii - kraju bogatego kulturalnie i historycznie, a także wartego odwiedzenia i poznania. W tym ostatnim z pewnością pomoże wam to wydanie, a do tego pierwszego, mamy nadzieję, zachęci. Odwiedziliśmy ambasadora Austrii, by zapytać go zarówno o jej kulturę, jak i o edukację w tym państwie. Padły również pytania dotyczące urzędu ambasadora. Nasi redaktorzy przybliżą wam historię Austrii, opowiedzą o muzyce, malarstwie i zabytkach oraz przedstawią znanych Austriaków. W celu jeszcze bliższego poznania Austrii odezwaliśmy się do zaprzyjaźnionej austriackiej szkoły i poprosiliśmy jej uczniów o napisanie paru słów na ten temat.

Miłej lektury!

Redakcja CzNews

XLVI Liceum Ogólnokształcące z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Stefana Czarnieckiego w Warszawie, ul. Żuromińska 4, 03-341 Warszawa

© CzNews, XLVI LO Warszawa

© Zdjęcia: 1, 3, 21, 25, 29, 31, 35, 37 - *pexels.com, 4, 6, 7, 8, 9* - A. Dmowska, 10,11 - *wikipedia.org, digital.kenyon.edu, www.hmtcli.org,* 12,13,14 - *wikipedia.org,* 15 - *obrazyreprodukcje.pl,* 16, 17 - *www.musement.com, fotocity.pl, wikipedia.org,* 18 - *austria-forum.org,* 20 - *wien.info, wikipedia.org, www.musement.com,* 22, 23, 24 - Ł. Kwapisz, 26, 27, 28 - *kathrin-roeggla.de, amazon.pl, afisz-teatralny.pl, wikipedia.org,* 30 - *images.app.goo.gl* , 32, 33, 34 - *i.discogs.com, qph.cf2.quoracdn.net,* 36 - *wikipedia.org,* 38, 39 - *www.google.pl,* 40 - G. Berlińska

Layout: **Oliwia Przybysz**
Opiekun pedagogiczny: **Marek Zając**
Opiekun redakcji artykułów w j. polskim: **Joanna Skrodzka**
Loga stron działowych: **Oliwia Przybysz**
E-mail: **cz-news@wp.pl**

Redakcja: Gabriela Berlińska (Sekretarz redakcji), Adam Chłap, Apolonia Dmowska, Łucja Kwapisz (Zastępca redaktor naczelnej), Magdalena Niedbałko, Oliwia Przybysz (Redaktor naczelna), Róża Stolarska, Laura Wawreńczuk

Współpraca: Karol Kasprzak, Weronika Rebizant, Alicja Żyluk

Temat wydania:

Austria
Kraj gór, kraj rzek

Wiedeń w centrum Warszawy

Wien im Zentrum von Warschau

Gabriela Berlińska, Łucja Kwapisz, 4AN

Tematem wiodącym tego numeru jest Austria i język niemiecki, dlatego komitet redakcyjny postanowił odwiedzić ambasadę Austrii w Warszawie, w celu przeprowadzenia wywiadu z ambasadorem Austrii - Andreasem Stadlerem, by pogłębić wiedzę o tym pięknym kraju oraz poznać realia pracy ambasadora. Dzięki życzliwości Pana ambasadora, który wyraził zgodę na przeprowadzenie wywiadu do spotkania, podczas którego mogliśmy zadać Panu ambasadorowi pytania. Na koniec spotkania, aby upamiętnić te ciekawe spotkanie, zrobiliśmy wspólne zdjęcie na tle ambasady.

CzarnieckiNews: Co uważa Pan za swoje największe osiągnięcie w dotychczasowej misji Ambasadora Republiki Austrii w Warszawie? Ambasador Andreas Stadler: To trudne pytanie. Myślę, że moim największym osiągnięciem jest to, że prezydent Austrii Alexander Van der Bel-

Der Schwerpunkt dieser Ausgabe ist Österreich und Deutsch, weshalb die Redaktion beschlossen hat, die österreichische Botschaft in Warschau zu besuchen, um den österreichischen Botschafter zu interviewen, um mehr über dieses wunderschöne Land zu erfahren und die Realität der Arbeit des Botschafters kennenzulernen. Dank des Entgegenkommens des Botschafters - Andreas Stadler, der sich bereit erklärt hat, für ein Interview zur Verfügung zu stehen, um ihm Fragen zu stellen. Am Ende des Treffens, zur Erinnerung an diesen interessanten Besuch haben wir ein gemeinsames Foto vor der Botschaft gemacht.

len przyjechał do Warszawy w październiku 2021 r., aby odwiedzić prezydenta Dudę, spotkać się z wieloma ważnymi osobistościami, a prezydent Andrzej Duda udał się do Wiednia z małżonką w kwietniu. Dla ambasady jest to prawdopodobnie największe osiągnięcie, ponieważ jestem bezpośrednim przedstawicielem prezydenta federalnego w Polsce.

CN: Dlaczego wybrał Pan zawód ambasadora?
A: Mój zawód to dyplomata, ambasador to funkcja. To są dwie różne rzeczy. Jestem dyplomatą od prawie 30 lat i wybrałem ten zawód, ponieważ interesuję się innymi językami i kulturami oraz lubię podróżować.

CN: Czy praca ambasadora jest trudna? Jakie są Pańskie zadania?

A: Praca ambasadora jest trudna, pełna wyzwań, ale też niezwykle zróżnicowana. Opisanie zadań jest prawie niemożliwe, ale mogę powiedzieć, że mam zadania polityczne, dyplomatyczne, gospodarcze, kulturalne, a także konsularne.

CN: Jak wygląda obecna współpraca między Austrią a Polską?

A: Obecnie współpraca między Austrią a Polską jest bardzo dobra, ale nie tylko obecna, ale wręcz tradycyjna, więc Austria i Polska zawsze bardzo dobrze się rozumiały. Austria uważa również Polskę za kraj sąsiadujący. Idealnym krajem sąsiedzkim jest kraj sąsiedzki idei, kiedy ludzie mają wspólne wartości, więc jesteśmy geograficznie bardzo blisko, nawet jeśli Czechy i Słowacja są blisko, ale jesteśmy historycznie kulturowo, społecznie, bardzo, bardzo blisko związani, więc w Polsce są przedstawiciele demokracji i praw człowieka, mamy bardzo silne gospodarki. Dlatego traktujemy Polskę jako kraj sąsiadujący.

CN: Czy wiele osób w Polsce jest zainteresowanych nauką austriackiego niemieckiego? W jaki sposób Ambasada wspiera i promuje naukę tego dialektu?
A: Po pierwsze, jest bardzo wielu Polaków, którzy uczą się niemieckiego. Niemiecki jest drugim najważniejszym językiem obcym: najpierw angielski, potem niemiecki. Wszyscy w Polsce chcą się uczyć tego języka. Austria ma długą tradycję nauczania języków obcych w Polsce poprzez tak zwane Instytuty Austriackie. Mamy Instytuty Austriackie w Warszawie, Wrocławiu i Krakowie,

CzarnieckiNews: Was betrachten Sie als Ihre größte Leistung in Ihrer bisherigen Mission als Botschafter der Republik Österreich in Warschau?

Ambasador Andreas Stadler: Das ist eine schwierige große Frage. Ich glaube, meine größte Leistung ist jetzt besteht darin, dass österreichische Bundespräsident Alexander Van der Bellen Im Oktober 2021 nach Warschau gekommen ist um hier Präsident Duda zu besuchen, um mit einer Reihe von wichtigen Persönlichkeiten Zusammenzutreffen und das Präsident Andrzej Duda mit seiner Frau im April nach Wien gereist ist. für deine Botschaft dann wahrscheinlich die größte Leistung, weil ich bin der direkte Vertreter des Bundespräsidenten, in Polen.

CN: Warum haben Sie den Beruf des Botschafters gewählt?
A: Mein Beruf ist Diplomat, Botschafter, ist eine Funktion. Es sind 2 verschiedene Dinge. Ich bin bereits fast 30 Jahre Diplomat und habe diesen Beruf gewählt, weil ich mich für andere Sprachen und Kulturen interessiere und gern reise.

CN: Ist die Arbeit eines Botschafters schwierig? Was sind Ihre Aufgaben?

A: Die Arbeit des Botschafters ist schwierig, herausfordernd, aber sie ist unglaublich vielseitig. Die Aufgaben zu beschreiben ist fast unmöglich, aber ich kann sagen, ich habe politische Aufgaben, diplomatische Aufgaben, wirtschaftliche, kulturelle und auch konsularische Aufgaben.

CN: Wie ist die aktuelle Zusammenarbeit zwischen Österreich und Polen?

A: Aktuell ist die Zusammenarbeit zwischen Österreich und Polen sehr gut, aber das ist nicht nur aktuell, sondern das ist eigentlich traditionell, so Österreich und Polen haben sich immer schon sehr gut verstanden. Und Österreich Betrachtet Polen auch als Nachbarland. Ideales Nachbarland ist es Nachbarland der Ideen, wenn die Menschen gemeinsamen Werte haben, also wir sind geographisch sehr nahe, auch wenn Tschechien und die Slowakei das wie schließt, aber wir sind historisch kulturell, soziale, sehr, sehr eng verbunden und also in Polen sind Vertreter der Demokratie der Menschenrechten wir haben sehr starke wirtschaften. Die gut mit Miteinander verzählen sind das ist warum wir Polen aus Nachbarlandbezeigen.

które uczą niemieckiego ponad 2000 Polaków rocznie. Uczymy się niemieckiego jako języka obcego. Postrzegamy niemiecki austriacki nie jako dialekt, ale jako równoprawny niemiecki razem z niemieckim szwajcarskim i niemieckim niemieckim.

CN: Który język jest trudniejszy? Polski czy niemiecki?
A: To zależy od punktu widzenia, jeśli jesteś Chińczykiem lub Chinką, prawdopodobnie równie trudno jest nauczyć się niemieckiego i polskiego. Wymowa polskiego jest jeszcze trudniejsza i jest ponad 100 znaków. Jeśli pochodzisz z kraju słowiańskiego, polski jest prawdopodobnie łatwiejszy. Albo nawet mówiąc językiem maniakalnym niemiecki jest łatwiejszy niż polski, bo wtedy różnica do słowiańskiego jest bardzo krótka. Dla nas, Austriaków, polski jest bardzo trudnym językiem, którego musiałem się uczyć bardzo długo.

CN: Czy studia na austriackich uniwersytetach odbywają się wyłącznie w języku niemieckim? W jakich językach można studiować w Austrii?
A: Myślę, że standardowym językiem jest niemiecki. Nie wiem jak to wygląda z innymi językami.

CN: Dlaczego warto studiować w Austrii?
A: Ponieważ studia są bardzo dobre i darmowe.

CN: Czy polscy kandydaci mogą liczyć na wsparcie austriackich programów stypendialnych?
A: Myślę, że polscy studenci potrzebują europejskich programów stypendialnych. Nie ma austriackich programów dla Polaków, ale jest wiele

CN: Sind viele Menschen in Polen daran interessiert, österreichisches Deutsch zu lernen? Wie unterstützt und fördert die Botschaft das Lernen dieses Dialektes?

A: Zu erste Mal, gibt es sehr viele Polen, die Deutsch lernen. Deutsch ist die Zweit wichtigste Fremdsprache: zuerst englisch, dann kommt Deutsch. Alle wollen in Polen diese Sprache lernen. In Österreich Hat eine lange Tradition im Sprachunterricht in Polen durch die sogenannte Österreich Institute. Wir haben Österreichische Institute in Warschau, Breslau und Krakau, die jedes Jahr über 2000 Polinnen und Polen Deutsch lehren. Wir lernen Deutsch als Fremdsprache. In der österreichischen Variante und wir sehen österreichisch Deutsch nicht das Dialekt, sondern als gleichberechtigtes Deutsch gemeinsam mit dem schweizerischen Deutsch und den deutschen Deutsch.

CN: Welche Sprache ist schwieriger? Polnisch oder Deutsch?

A: Es hängt vom Standpunkt ist gedachtes ab, wenn Sie ein Chinese sind oder Chinesin, wahrscheinlich gleich schwierig ist deutsch und polnisch zu lernen. Ist die Aussprache polnischer sogar schwieriger und Es gibt mehr als 100 Zeichen. Wenn Sie aus einem slawischen Land kommen, ist wahrscheinlich polnisch einfacher. Oder auch eine manische Sprache sprechen ist Deutsch einfacher als polnisch, weil dann der Unterschied zum Slawisch sehr kurz ist. Für uns, Österreichischen ist Polnisch sehr schwierig das ich sehr lange lernen müssen.

CN: Ist das Studium an österreichischen Universitäten ausschließlich auf Deutsch? In welchen Sprachen ist es möglich, in Österreich zu studieren?
A: Ich glaube die Standard Sprache Ist Deutsch. Von anderen Sprachen weiß ich nicht.

CN: Warum es lohnt sich in Österreich zu studieren?
A: Weil das Studium sehr gut und gratis ist.

CN: Können polnische Studienbewerber mit der Unterstützung durch österreichische Stipendienprogramme rechnen?

A: Ich glaube polnische Studenten brauchen europäische Stipendienprogramme. Es gibt keine österreichische Programme für Polen aber es gibt sehr viele Eu-

europejskich programów stypendialnych, z których Polacy mogą skorzystać.

CN: Czy wielu Polaków studiuje w Austrii i vice versa?
A: Myślę, że więcej Polaków studiuje w Austrii niż Austriaków w Polsce. Dla Polaków ważniejsza jest nauka języka niemieckiego, ponieważ niemiecki obszar językowy zamieszkuje ponad 100 000 000 osób, a Polska ma język około 40 000 000 osób, więc niemiecki jest ważniejszy niż polski.

CN: Czego Polacy nie wiedzą o Austrii, a powinni?
A: Wielu Polaków nie wie, że mamy bardzo ściśle splecioną wspólną historię.

CN: Który zakątek Austrii jest rzadko odwiedzany, a zasługuje na większą uwagę?

A: Myślę, że południowa Styria nie jest odwiedzana wystarczająco często, jest to bardzo piękny krajobraz, jeden z najlepszych obszarów uprawy winorośli w Austrii, bardzo dobre wino i wspaniałe jedzenie.

CN: Co sprawia, że Austria jest atrakcyjnym celem podróży?

A: Przede wszystkim góry i przyroda, a następnie kultura i historia oraz piękne miasta, muzea, sale koncertowe, muzyka.

CN: Czego nauczył się Pan w Polsce? Jakie różnice widzi Pan między Polską a Austrią?
A: W jedzeniu są duże różnice, ale są też w życiu codziennym, od szkoły po transport publiczny, od krajobrazu i rozumienia historii. Z drugiej strony te różnice są atrakcyjne i to jest całkiem normalne, co również łączy nas w Europie, każdy kraj jest zupełnie inny, a przykładowo Włochy i Szwecja różnią się od Austrii czy Polski, dlatego też mamy wielką różnorodność w Unii Europejskiej i tak naprawdę kochamy tę różnorodność, a jednocześnie czyni nas ona w jakiś sposób silniejszymi.

CN: Wiedeń jest znany na całym świecie. Jakie inne miasto lub region poleciłby Pan polskiemu uczniowi do odwiedzenia w pierwszej kolejności
A: Poleciłbym Graz. Jest to drugie co

ropäische Stipendienprogramme, die Polen in Anspruch nehmen können.

CN: Studieren viele Polen in Österreich und andersherum?
A: Ich glaube, mehr Polen in Österreich studieren als Österreicher im Polen. Für Polen das ist wichtiger Deutsch zu lernen, weil deutscher Sprachraum über 100000000 Menschen umfasst und Polen hat eine Sprache von circa 40000000 Menschen daher ist Deutsch wichtiger als Polnisch.

CN: Was wissen die Polen nicht über Österreich, sollten es aber wissen?

A: Viele Polen wissen nicht, dass wir eine sehr eng verflochtene gemeinsame Geschichte haben.

CN: Welche Ecke Osterreich wird selten besucht, verdient aber mehr Aufmerksamkeit?

A: Ich glaube die Südsteiermark wird nicht oft genug besucht, eine sehr schöne Landschaft eine der besten Weinbaugebiete Österreichs sehr guten Wein und es gibt auch wunderbares Essen dort.

CN: Was macht Österreich als Reiseziel attraktiv?
A: Zu erste Mal die Berge und die Natur, dann aber schon die Kultur und die Geschichte und die schönen Städte, Museen, Konzerthäuser, die Musik.

CN: Was haben Sie in Polen gelernt? Welche Unterschiede sehen Sie zwischen Polen und Österreich?
A: Es gibt große Unterschiede beim Essen und auch im Alltag, von der Schule bis zu den öffentlichen Verkehrsmitteln, von der Landschaft bis zum Geschichtsverständnis. Auf der anderen Seite sind diese Unterschiede attraktiv und das ist ganz normal, das ist auch das, was uns in Europa eint, jedes Land ist

do wielkości miasto z jedną z największych starówek w Europie Środkowej i jest to bardzo ładna starówka. Są tam również bardzo dobre uniwersytety i bardzo dobre sale koncertowe, muzea, piękna rzeka, piękny duży park miejski, więc jest bardzo atrakcyjny i bardzo włoski.

CN: Co zrobiło na Panu wrażenie w Polsce, a co nie?

A: Jest wiele rzeczy, które robią na mnie wrażenie w Polsce. Na przykład wielka energia i kreatywność, z jaką kraj poprawił się i zbudował w ciągu ostatnich 30 lat, stając się dynamicznym krajem. Społeczeństwo jest również bardzo aktywne. Ludzie budują i inwestują wszędzie. Co więcej, Polacy są bardzo zaangażowani w sztukę, kulturę, dobry styl, dobre jedzenie, co robi na mnie ogromne wrażenie. To, co mnie martwi w Polsce, to fakt, że wciąż zbyt mało poświęcamy się zdrowej naturze, środowisku, czystej naturze. Chciałbym aby Polska robiła więcej dla środowiska.

CN: Czy ma Pan ulubione miejsce w Warszawie?
A: Najbardziej lubię Krakowskie Przedmieście.

CN: Jakie jest Pana ulubione polskie, a jakie austriackie danie?

A: Moje ulubione polskie danie to pierogi, a ulubione austriackie danie to sznycel wiedeński.

CN: Jakie jest Pańskie ulubione austriackie słowo,a jakie polskie?

A: Moje ulubione austriackie słowo to "verflixt", a po polsku moje ulubione słowo to "wspaniale", ponieważ jest zabawne do wymówienia.

völlig anders und Italien und Schweden sind anders als Österreich oder Polen, deshalb haben wir eine große Vielfalt in der Europäischen Union und wir lieben diese Vielfalt und gleichzeitig macht sie uns in gewisser Weise stärker.

CN: Wien ist auf der ganzen Welt bekannt. Welche andere Stadt oder Region wurde sie einen polnischen Schülern als ersten besuchen empfehlen?

A: Ich würde Graz empfehlen. Das ist die zweitgrößte Stadt und hat eine der größten Altstätten Mitteleuropas und die ist eine sehr schöne große Altstadt. Es gibt auch sehr gute Universitäten und sehrgute Konzerthäuser, Museen, ein schöner Fluss, eine schöne große Stadtpark also es ist sehr attraktiv und das ist schon sehr italienisch.

CN: Was haben Sie an Polen beeindruckt und was haben Ihnen nicht gefallen?

A: Am Polen beeindruckt mich sehr viel.Beispielsweise die große Energie und Kreativität mit der das Land seit 30 Jahren sicher verbessert und aufbaut hat, wo ist denn dynamisches Land geworden. Die Gesellschaft ist auch sehr aktiv. Überall wird gebaut, investiert. Außerdem Polen haben eine große Engagement für Kunst Kultur, für guten Stil, für gutes Essen also das beeindruckt mich sehr. Und was mich stört in Polen ist, dass es noch zu wenig Hingabe für eine gesunde Natur, Umwelt, eine saubere Natur gibt. Das würde ich mir sogar wünschen Polen wurde mehr für Umwelt tut.

CN: Haben Sie einen Lieblingsort in Warschau?

A: Ich Liebe natürlich Krakowskie Przedmieście.

CN: Was ist Ihr polnisches und österreichisches Lieblingsgericht?

A: Mein polnisches Lieblingsgericht sind Pierogi und österreichisches Lieblingsgericht ist Wiener Schnitzel.

CN: Was ist Ihr österreichisches Lieblingswort? Und welches Polnisch?

A: Mein österreichisches Lieblingswort ist verflixt

CN: Jaki był Pana ulubiony przedmiot w szkole?
A: Historia, ponieważ zawsze fascynowało mnie to, jak my ludzie się zachowujemy, rozwijamy i jak żyli nasi przodkowie.

CN: Wiedeń nazywany jest stolicą muzyki. Którego kompozytora związanego z tym miastem słucha Pan najczęściej?

A: Z pewnością najczęściej słucham Wolfganga Amadeusza Mozarta i Ludwiga van Beethovena. Nic dziwnego, że w Warszawie są 2 duże festiwale muzyczne, jest wiele festiwali muzycznych, ale tylko 2 z muzyką tych kompozytorów i jeden to Festiwal Beethovenowski, a drugi to Festiwal Mozartowski.

CN: Czy ma Pan ulubioną książkę?

A: "Podróże z Herodotem" Ryszarda Kapuścińskiego jest moją ulubioną książką.

Rozmawiały: Gabriela Berlińska, Łucja Kwapisz, Oliwia Przybysz, Weronika Rebizant

und auf Polnisch mein Lieblingswort ist wspaniale, weil es lustig zum Aussprechen ist.

CN: Was war ihr Lieblingsfach in der Schule?
A: Geschichte, weil ich immer schon fasziniert hat,, wie wir Menschen uns verhalten, entwickeln und wie unsere Vorfahren gelebt haben.

CN: Wien wird die Hauptstadt der Musik genannt. Welchen Komponisten, der mit dieser Stadt verbunden war, hören Sie am meisten?
A: Ich höre sicher am meisten Wolfgang Amadeus Mozart und Ludwig van Beethoven. Es ist kein Wunder, dass es in Warschau 2 große Musikfestivals gibt, es gibt viele Musik Festivals aber nur 2 mit Musik der Komponisten und das eine ist das Beethoven Festival und das andere ist das Mozart Festival.

CN: Haben Sie eine Lieblingsbuch?

A: „Die Reise des Herodot“ von Richard Kapuszczyński ist mein Lieblingsbuch.

Das Gespräch führte: Gabriela Berlińska, Łucja Kwapisz, Oliwia Przybysz, Weronika Rebizant

Anschluss - Austria w rękach Hitlera

Karol Kasprzak

12 marca 1938 roku wojska niemieckie przekroczyły granicę austriacko-niemiecką, zajmując dotąd jeszcze niepodległy kraj. Tego samego dnia kanclerz Rzeszy, Adolf Hitler, na przemówieniu w Wiedniu powiedział: „Wyznaczam tej krainie nową misję. Odpowiada ona celowi, jaki wezwał tu niemieckich osadników ze starej Rzeszy. Najstarsza wschodnia kraina narodu niemieckiego stanie się najnowszym bastionem narodu niemieckiego i Rzeszy Niemieckiej". Austria była pierwszym państwem, które wcześniej suwerenne, stało się częścią III Rzeszy.

Kończący I wojnę światową traktat wersalski winą za wybuch wojny obarczył Niemcy, w których poprzez znaczące straty terytorialne i pieniężne do władzy doszli naziści. Podobna była sytuacja innego państwa, sojusznika Niemiec z czasów Wielkiej Wojny – Austrii; która z rozległego mocarstwa, stała się krajem niewielkim i nic nieznaczącym na arenie międzynarodowej.

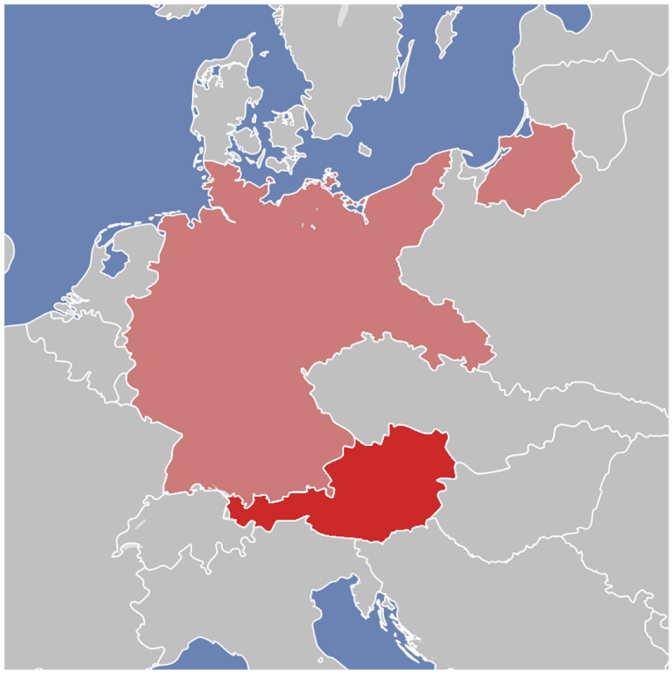

Nastroje niezadowolenia doprowadziły do zdobycia w 1933 roku władzy przez faszystów, którym przewodził Engelbert Dolfuß, rządzący krajem w sposób autorytarny na wzór Benito Mussoliniego, z którym, żeby chronić niezależności swojego kraju, związał się sojuszem. Faszyści nie byli jednak nazistami – gdy pierwsi chcieli niepodległej Austrii, drudzy popierali Anschluss – przyłączenie; z nazistowskimi Niemcami. Pomysł wspólnego państwa dla Niemców i Austriaków, większego państwa niemieckiego (Großdeutschland), nie był niczym nowym – powstały w XIX wieku nacjonalizm niemiecki widział w Austriakach etnicznych Niemców, takich jak Bawarczycy czy Saksończycy, mówiących po niemiecku i od zawsze powiązanych z niemieckim bytem państwowym. Przeszkodą do zrealizowania tej idei była wieloetniczność Monarchii Habsburskiej, a następnie zabraniający połączenia traktat wersalski. Wraz z dojściem do władzy NSDAP w Niemczech, największą ambicją Hitlera, rodowitego Austriaka, było wchłonięcie swojej ojczyzny do Rzeszy.

Już w „Mein Kampf" zapisał: „Niemiecka Austria musi wrócić do niemieckiego kraju-matki, i to nie z powodów gospodarczych. Nie i jeszcze raz nie! Nawet gdyby z tego punktu widzenia ponowny związek był obojętny - a nawet, gdyby był szkodliwy - musi nastąpić. Wspólna krew domaga się wspólnej Rzeszy". Do pierwszej i nieudanej próby Anschlussu doszło już w 1934 roku. Pucz lipcowy był nieudaną próbą dokonania zamachu stanu przez austriackich nazistów, którzy opanowali niektóre budynki rządowe i zamordowali kanclerza Dolfußa. Armia pozo-

stała jednak wierna rządowi, a Mussolini przeniósł wojska pod granicę z Austrią i ostrzegł Hitlera by nie najeżdżał kraju. Pragmatyzm polityczny zmusił Hitlera do ustępliwości i przesunięcia kwestii austriackiej na plan dalszy - zależało mu na sojuszu z Mussolinim, a faszystowskie Włochy były gwarantem niepodległości Austrii; ponadto nie wiedział jaka może być reakcja Francji i Wielkiej Brytanii na złamanie traktatu wersalskiego.

W 1937 roku Hitler zaczął raz jeszcze myśleć nad aneksją Austrii. Niemcy były wówczas znacznie silniejsze, a także w przyjaznych stosunkach z Włochami. Hitler powoli przekonywał Mussoliniego, że Anschluss może stać się geopolityczną koniecznością, a on zaczynał uznawać Austrię za strefę wpływów niemieckich. Kolejną zachętą dla Hitlera było stwierdzenie brytyjskiego polityka Lorda Halifaxa, że Austria jest kwestią, którą będzie można zmienić w ładzie europejskim. Niemcy zaczęły więc izolować Austrię na arenie międzynarodowej, a w lutym 1938 roku Hitler zaprosił do swojej siedziby w Berchtesgaden Kurta Schuschnigga - kanclerza Austrii i następcę Dolfuba; któremu zagroził, że wyśle wojska na Wiedeń, jeśli nie przyjmie on złożonego przez Joachima von Ribbentropa niemieckiego ultimatum, którym było zwolnienie z więzień austriackich nazistów i wpuszczenie ich do rządu. Schuschnigg uległ, a austriaccy naziści mieli w austriackim rządzie od wewnątrz niszczyć niepodległość kraju. 09.03.1938. ogłosił on przeprowadzenie za 4 dni ogólnokrajowego referendum w sprawie Anschlussu, co wprawiło w niepokój Hitlera, widzącego w tym próbę ocalenia niepodległości, gdyż referendum mieli kontrolować austriaccy faszyści. Dzień później Hitler wydał generałom rozkaz inwazji na Austrię 12 marca - tego dnia Anschluss stał się faktem, a Austria przemianowana na Ostmark, kolejnym landem Niemiec. Po przekroczeniu granicy, Hitler odwiedził swoje rodzinne miasto Braunau am Inn, odwiedził grób rodziców,

a także spotkał się ze starymi znajomymi, których nie widział 30 lat. W Wiedniu dzwony biły we wszystkich katolickich kościołach, a tłum wiwatował na cześć przemawiającego Führera. Włączenie Austrii do Rzeszy odbyło się bezkrwawo, a kilka dni później odbył się plebiscyt z pytaniami o poparcie Anschlussu i samego Hitlera. Według oficjalnych danych ponad 99% Austriaków wyraziło poparcie i choć wynik mógł być sfałszowany, faktem jest, że większość Austriaków popierała Anschluss; ponadto w czasie II wojny światowej masowo służyli oni w SS czy jako strażnicy w obozach koncentracyjnych.

Anschluss był pierwszym krokiem III Rzeszy do ekspansji terytorialnej w Europie. Państwa zachodnie nie zareagowały, dając Hitlerowi pewność, że bezkarnie może on łamać traktat wersalski - jeszcze tego samego roku dokonał on rozbioru Czechosłowacji. Wraz z Anschlussem, austriackich Żydów dotknęły prześladowania, wielu z nich, w tym choćby Sigmund Freud, uciekło z kraju. W 1945 roku Alianci oddzielili Austrię od Niemiec, powołując republikę demokratyczną, a w 1955 roku zakończyli okupację tego kraju - Austria stała się ponownie w pełni niepodległa.

Klasycy wiedeńscy

Oliwia Przybysz, 4ANP

Jedną z największych wizytówek Austrii jest muzyka poważna, szczególnie klasyczna. To właśnie tam, a dokładniej w Wiedniu, co roku odbywa się Koncert Noworoczny. Nie bez powodu każdego pierwszego stycznia Filharmonię Wiedeńską odwiedzają tłumy ludzi. W historii Austrii zapisało się wielu muzyków poważnych. Myśląc o tym kraju, na język nasuwają się nazwiska takie jak Mahler, Schubert, Strauss oraz oczywiście trójka klasyków wiedeńskich.

Klasycy wiedeńscy, czyli Joseph Haydn, Ludwig van Beethoven i Wolfgang Amadeus Mozart, to muzycy, którzy mieli największy wkład w rozwój muzyki klasycznej i którzy większość swojego życia, a w szczególności jego koniec, spędzili w Wiedniu. Muzyka klasyczna, w przeciwieństwie do barokowej, opierała się na prostocie i doskona-

Joseph Haydn

Die Wiener Klassik

Eines von den größten Markenzeichen des Österreich ist die ernste Musik, besonders die klassische. Dort, genauer in Wien, gibt es jedes Jahr ein Neujahrskonzert. Nicht ohne Grund besuchen jeden ersten Januar die Menschenmassen die Wiener Philharmoniker. In der Geschichte des Österreichs haben sich viele ernste Musiker geschrieben. Wenn man an dieses Land denkt, schieben sich auf die Zunge die Nachnamen wie Mahler, Schubert, Strauss und natürlich die drei Wiener Klassiker.

Die Wiener Klassik, also Joseph Haydn, Ludwig van Beethoven und Wolfgang Amadeus Mozart, sind die Musiker, die den größten Einfluss auf die Entstehung der klassischen Musik hatten und die die meiste Zeit ihres Lebens, besonders zu Ende, in Wien verbracht haben. Die klassische Musik, im Gegensatz zur Barockmusik, basierte auf der Einfachheit und der Perfektion. Die Musikstücke, die in diesem Zeitraum geschaffen wurden, sollen angenehm für den Zuhörer sein und positive Emotionen hervorrufen. Man entschied sich von der schweren und komplizierten Polyphonie zu lösen und sie durch Homophonie zu ersetzen. Wegen der Entstehung der Musikformen wie Symphonie musste sich ein Sinfonieorchester entwickelt werden, und so sind neue Instrumente entstanden – Klarinetten und Pauke. In dieser Zeit ist auch das Klavier zur Welt gekommen. Einer der Musikern, die Symphonie und die anderen klassischen Musikformen definiert haben, ist der älteste von den Wiener Klassikern – Joseph Haydn. Er ist als den Vater der Symphonie, wie auch des Streichquartetts, das ebenfalls in der Zeit des Klassizismus entstand, angesehen. Von allen dreien ist am wenigsten bekannt, aber er hatte den größten Einfluss auf die Entwicklung der klassischen Musik. In seinem Schaffen hat er über hundert Symphonien, viele Streichquartette,

łości. Utwory tworzone w tamtym okresie miały być przyjemne dla słuchacza i wywoływać pozytywne emocje. Zdecydowano się odejść od ciężkiej i skomplikowanej polifonii, którą zastąpiono homofonią. Ze względu na powstanie form muzycznych takich jak symfonia, musiała rozwinąć się orkiestra symfoniczna, co poskutkowało powstaniem nowych instrumentów – klarnetu i kotłów. W tamtym czasie narodził się również fortepian. Jednym z muzyków, którzy zdefiniowali symfonię oraz inne formy muzyczne klasycyzmu, jest najstarszy z klasyków wiedeńskich – Joseph Haydn. Jest on uważany za ojca symfonii, jak i kwartetu smyczkowego, który również powstał podczas okresu klasycyzmu. Z całej trójki jest najmniej znany, ale to właśnie on miał największy wpływ na rozwój muzyki klasycznej. W swoim dorobku ma ponad sto symfonii, wiele kwartetów smyczkowych, oper oraz koncertów instrumentalnych na różne instrumenty. Ponadto jest niezwykle oryginalny na tle innych kompozytorów. W jego kompozycjach, które były tworzone w rzadkich tonacjach molowych, zaobserwować można niespodziewane zmiany nastroju. Przyjaźnił się z Mozartem, był również jego mentorem, jednak wzajemnie się podziwiali. Nic dziwnego, ponieważ Mozart jest uważany za jednego z najwybitniejszych kompozytorów. Swoje pierwsze kompozycje zaczął pisać w wieku czterech lat. Z tego powodu został nazwany „cudownym dzieckiem". Całe dzieciństwo spędził, podróżując po świecie i dając koncerty, co później przyczyniło się do rozwoju choroby, która znacząco skróciła jego życie. O jego geniuszu świadczy absolutny słuch muzyczny oraz niezwykła pamięć muzyczna, która pozwalała mu zapisać utwory, słyszane jedynie raz. W ciągu swojego krótkiego życia stworzył ponad sześćset kompozycji, a na ich oryginałach nie widać śladów poprawek – pisał bezbłędnie za pierwszym razem. Mozart, podobnie jak Haydn, tworzył symfonie, koncerty instrumentalne, sonaty fortepianowe i koncerty kameralne. Najbardziej jednak zasłynął z oper, do których wprowadził język niemiecki, tworząc swoją własną odmianę – Singspiel. Pod koniec swojego życia przeczuwał swój koniec. Zaczął więc tworzyć mszę żałobną na swój własny pogrzeb, której niestety nie zdążył dokończyć. Jego twórczość wywarła ogromny wpływ na najmłodszego z klasyków wiedeńskich – Ludwiga van Beethovena. Beethoven darzył Mozarta wielkim szacunkiem, wzorował wiele

Wolfgang Amadeus Mozart

Opern und Instrumentalkonzerten für verschiedene Instrumente. Außerdem ist er äußerst originell im Vergleich zu anderen Komponisten. In seinen Kompositionen, die in den raren Moll-Tonarten erschaffen waren, kann man unerwartete Stimmungsänderungen beobachten. Er war mit Mozart befreundet und er war auch seiner Mentor, dennoch bewunderten sie sich gegenseitig. Kein Wunder, weil Mozart als einen der herausragendsten Komponisten angesehen wird. Als er vier war, hat er seinen ersten Kompositionen angefangen zu schreiben. Aus diesem Grund ist er „ein Wunderkind" geworden. Die ganze Kindheit ist er um die Welt gereist, um Konzerte zu geben verbracht, was später zur Entwicklung einer Krankheit beitrug, die sein Leben erheblich verkürzte. Von seinem Genie zeugt absolutes Gehör und ungewöhnliches Musikgedächtnis, das es ihm ermöglichte, Lieder zu speichern, die er nur einmal gehört hatte. Während seines kurzen Lebens hat er über hundert Kompositionen geschafft und auf den Originalen sieht man keine Korrekturspuren – er schrieb fehlerfrei beim ersten Mal. Mozart, ebenso wie Hadyn, schaffte Symphonie, instrumentale Konzerte, Klaviersymphonien und Kammerkonzerte. Am meisten wurde er berühmt jedoch durch die Opern, schaffen

swoich utworów na jego kompozycjach, a nawet napisał kilka wariacji do jego utworów. Oczywiście Haydn miał równie mocny wpływ na twórczość Beethovena, Ludwig uważał starszego kompozytora za swojego mentora. Beethoven stał się równie genialnym kompozytorem, który również miał ogromny wkład w muzykę klasyczną. Był pierwszym kompozytorem, który utrzymywał się wyłącznie z pisania. Nigdy nie został zatrudniony na dworze. Było to przełomowe dla zawodu kompozytora, który wcześniej uważany był za część służby. Beethoven stworzył mniej symfonii niż Mozart i Haydn, jedynie dziewięć, jednak równie dobrych, o czym świadczy jego nowatorski pomysł, który polegał na wprowadzeniu do symfonii głosów wokalnych. Największym dowodem jego geniuszu jest fakt, że mimo całkowitej utraty słuchu dalej tworzył kompozycje, bazując jedynie na wewnętrznym słuchu absolutnym. To właśnie w tym okresie powstały jego najbardziej znane utwory. Beethoven miał wielki wkład nie tylko w muzykę klasyczną, ale również romantyczną. Jest uznawany za prekursora romantyzmu, a jego śmierć wyznacza koniec epoki klasycyzmu.

Klasycyzm to zdecydowanie złoty wiek dla Wiednia. Dzięki wybitym kompozytorów tamtego okresu Wiedeń już zawsze będzie stolicą muzyki poważnej, a każdy Nowy Rok będzie przyciągać tysiące melomanów do filharmonii.

Ludwig van Beethoven

seine einige Varianten – das Singspiel. Am Ende seines Lebens spürte er sein Ende. Also hat er die Totenmesse für seine Beerdigung schaffen angefangen, die, leider, könnte er nicht abschließen. Sein Werk hat ein ungemeiner Einfluss auf den jüngsten von den Wiener Klassikern – Ludwig van Beethoven – ausgeübt. Beethoven erwies Mozart mit einer großen Achtung, er hat viele seine Lieder auf Mozarts Kompositionen nachgebildet, und hat er sogar ein paar Variationen zu seinen Liedern geschrieben. Natürlich hatte Haydn genauso starken Einfluss auf das Beethovens Schaffen, Ludwig hat den älteren Komponisten als seinen Mentor angesehen. Beethoven ist genauso genial Komponist geworden, der ebenfalls einen riesigen Beitrag zur klassischen Musik hatte. Er war der erste Komponist, der sich nur vom Musikschaffen lebte. Er war nie beim Hof eingestellt. Das war entscheidend für den Beruf eines Komponisten, der früher als den Teil des Diensts ansehen wurde. Beethoven hat weniger Symphonien als Mozart und Haydn geschaffen, nur neun, aber genauso gut, was bezeugt es seine innovative Idee, die auf der Einführung der Vokalstimmen in den Symphonien bestand. Der größte Bewies seines Genies ist die Tatsache, dass trotz des völlig Hörverlusts er die Kompositionen weiter schaffte, basiert nur auf absolutes Innengehört. Genau in diesem Zeitraum sind seine bekanntesten Lieder entstanden. Beethoven hatte eine große Einlage nicht nur für die klassische Musik, sondern auch für die romantische. Er ist als Vorläufer der Romantik ansehen und sein Tod ansetzt die Ende der Epoche des Klassizismus.

Der Klassizismus ist definitiv das goldene Zeitalter für Wien. Dank der hervorragenden Komponisten dieses Zeitraums wird Wien der Hauptstadt der ernsten Musik immer sein und jedes neues Jahr wird Tausende Musikliebhabern in die Philharmonie anlocken.

Austria jako miejsce inspiracji

Alicja Żyluk, 2ANP

Malarstwo odgrywa dużą rolę w austriackiej kulturze. Na obrazach austriackich malarzy możemy podziwiać piękno tamtejszej przyrody, ponieważ to właśnie ona dodaje artystom najwięcej inspiracji.

Historia malarstwa w Austrii ma swój początek już w 1897 roku. To właśnie wtedy w Wiedniu narodziła się secesja wiedeńska. Kilkoro artystów założyło stowarzyszenie Secesji Wiedeńskiej. Należeli do nich Gustaw Klimt, Koloman Moser, Joseph Maria Olbrich, Otto Wagner. To właśnie oni pragnęli zreformować szkolnictwo artystyczne, zerwać z panującym tam historyzmem, a także odnowić sztukę użytkową. Cechami charakterystycznymi dla obrazów w stylu secesyjnym jest stonowana, pastelowa kolorystyka, swobodna kompozycja, asymetria oraz płaszczyznowość. Obrazy często inspirowane są roślinnością bądź abstrakcją. To właśnie malarstwo austriackich artystów od lat zachwyca i przyciąga do Austrii ludzi z całego świata

Światowej sławy austriackim malarzem jest Gustaw Klimt. Artysta w swoich dziełach ukazuje piękno austriackiej przyrody, ponieważ to właśnie ona nadaje mu inspiracji do tworzenia swoich dzieł.

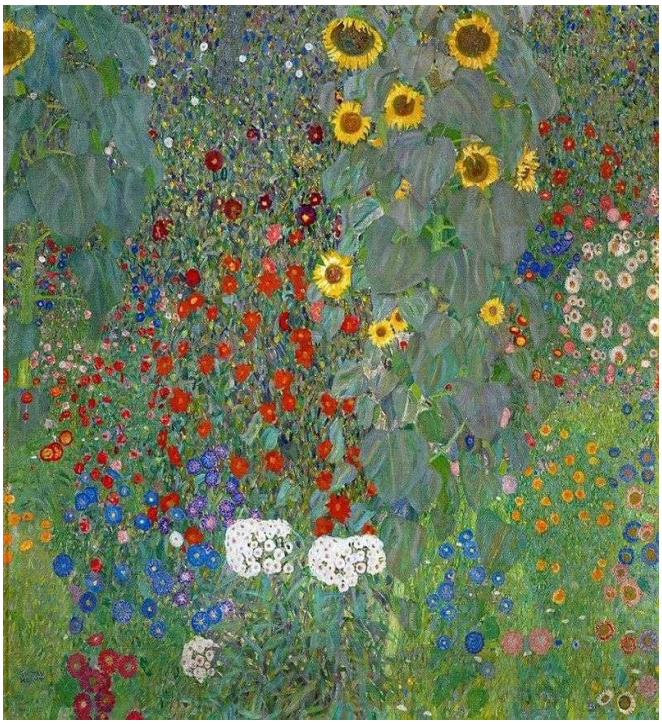

Wycieczka po Austrii

Weronika Rebizant, 4AN

Austria jest krajem położonym w południowej części Europy Środkowej, nie posiada dostępu do morza. Dwie trzecie zajmują Alpy. Stolicą i największym miastem jest Wiedeń. Austria znana jest z lokalnych alpejskich serów i dań takich jak: Wiener Schnitzel, Frittatensuppe oraz Germknödel.

Twierdza Hohensalzburg w Salzburgu

Podczas wizyty w zamku można zobaczyć liczne, oryginalnie urządzone pokoje, które fascynują bogatymi w ozdobne detale dekoracjami ścian i sufitów. Można również zobaczyć inne średniowieczne eksponaty lub podziwiać magazyn solny i salę tortur. Ze względu na położenie widok na Salzburg z murów tej twierdzy jest wręcz spektakularny.

Pałac Schönbrunn – Wiedeń

Wspaniały pałac Schönbrunn w stolicy Wiednia, który jest jedną z najpiękniejszych rezydencji w Europie, bywa często wymieniany jako najsłynniejsza atrakcja Austrii. Swoją sławę obiekt zawdzięcza najsłynniejszej mieszkance: cesarzowej Sisi.

Wysoka alpejska droga Großglockner

Großglocknerstrasse, która łączy Ferleiten z Heiligenblut, jest jedną z najsłynniejszych dróg w Europie - i słusznie - gdyż widoki, które można podziwiać podczas jazdy przez przełęcz alpejską są niezapomniane. Na krętej ścieżce jest mnóstwo miejsc, w których można się zatrzymać, aby podziwiać spektakularną panoramę i zrobić kilka pamiątkowych zdjęć.

Pałac Schönbrunn

Twierdza Hohensalzburg w Salzburgu

Wodospady Krimml

Najwyższe wodospady w Europie znajdują się w Parku Narodowym Wysokich Taurów w pobliżu Salzburga. Wzdłuż 4-kilometrowego szlaku turystycznego można podziwiać ten przyrodniczy spektakl z coraz to nowych perspektyw. Wodospady liczbą sobie 385 m wysokości.

Belweder w Wiedniu

Belweder został zbudowany w latach 1697-1723 za panowania księcia Eugeniusza Sabaudzkiego. Nieruchomość podzielona jest na część górną i dolną, pomiędzy którymi znajduje się park, zachwycający zwiedzających rzeźbami i fontannami.

Eisriesenwelt w Werfen

Największa jaskinia lodowa na świecie wije się przez skały Tennengebirge w Salzburgerland na niewiarygodnej długości 42 km. Do wejścia i zejścia do wnętrza jest łącznie 1400 stopni. Przy wyjściu ukazuje nam się panorama głównego grzbietu alpejskiego Wysokich Taurów.

Wodospady Krimml

Belweder w Wiedniu

Wysoka alpejska droga Grossglockner

Słynni Austriacy

Adam Chłap, 4ANP

Austria jest znana nie tylko z Alp, narciarstwa i zamków, ale także z wybitnych osobowości, które wniosły wielki wkład w różne dziedziny życia, zasługując na zapisanie się na kartach historii. W ciągu istnienia Austrii znalazło się wielu wybitnych artystów, architektów, skoczków narciarskich, kompozytorów i wielu innych. Przykłady obejmują Arnolda Schwarzeneggera, Wolfganga Amadeusza Mozarta czy Zygmunta Freuda.

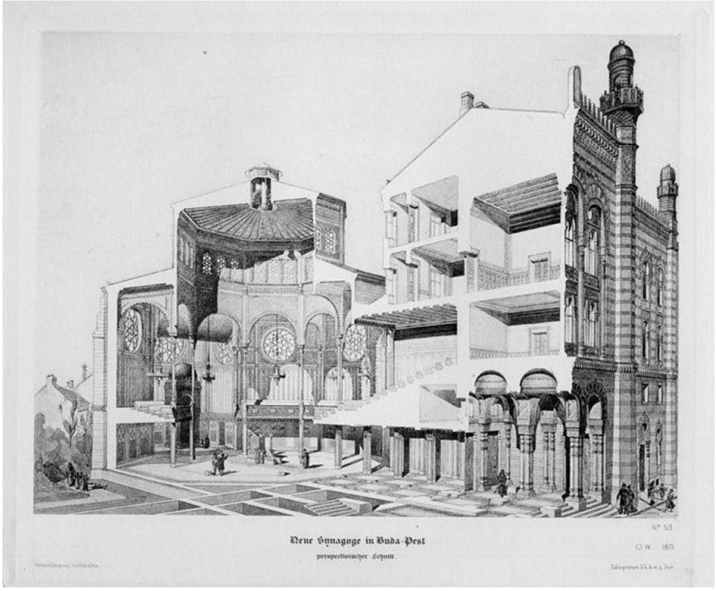

Muzyka tworzona na austriackiej ziemi jest ważną częścią austriackiej kultury. Wiedeń, centrum pionierskich działań muzycznych, był domem dla tak znakomitych kompozytorów, jak Wolfgang Amadeusz Mozart, Ludwig van Beethoven czy Franz Joseph Haydn. Ci trzej wybitni artyści nazywani byli „klasykami wiedeńskimi" i byli związani z Wiedniem przez większość swojego życia, a zwłaszcza w jego ostatnich latach. Ich dzieła zyskały sławę i do dziś wywołują u słuchaczy głębokie emocje.

Jeśli chodzi o sztukę, jednym z najsłynniejszych architektów związanych z Wiedniem był Otto Koloman Wagner, który odegrał kluczową rolę w kształtowaniu nowoczesnego budownictwa. Skupił się na funkcjonalności budynków, wprowadzając nowe struktury i materiały, które radykalnie zmieniły wygląd miasta i zapoczątkowały nową erę. Wagner wizjonersko postrzegał Wiedeń jako metropolię bez granic, a jego idee były kontynuowane przez innych znanych architektów, takich jak Marcel Kammerer, Josef Hoffmann i Emil Hoppe.

Pod względem artystycznym jednym z najsłynniejszych architektów związanych z Wiedniem był Otto Koloman Wagner, który odegrał kluczową rolę w kształtowaniu nowoczesnego budownictwa. Skupił się na funkcjonalności budynków, wprowadzając nowe struktury i materiały, które radykalnie zmieniły wygląd miasta i zapoczątkowały nową erę. Wagner wizjonersko postrzegał Wiedeń jako metropolię bez granic, a jego idee były kontynuowane przez innych słynnych architektów, takich jak Marcel Kammerer, Józef Hoffmann i Emil Hoppe.

Na przestrzeni wieków z Austrii wywodziło się również wielu wybitnych lekarzy i badaczy, a jednym z najbardziej znanych był Zygmunt Freud, ojciec psychoanalizy. Jego prace nad strukturą i interpretacją umysłu miały ogromny wpływ na psychologię i terapię psychoanalityczną. Freud wniósł ogromny wkład w zrozumienie ludzkiej psychiki, a jego teorie nadal są przedmiotem badań i dyskusji w dziedzinie psychologii.

Austrii można nie tylko cieszyć się pięknymi górami i uprawiać sporty zimowe, ale także wnieść znaczący wkład w dziedzictwo kulturowe tego kraju. Ludzie związani z tym krajem wzbogacili świat w różnych dziedzinach. Teraz możemy tylko czekać, aby zobaczyć, kto z Austriaków będzie nadal rozwijał i poszerzał swoją kulturę, czyniąc Austrię jeszcze bardziej wpływową w skali globalnej.

Kilka słów o Wiedniu

Apolonia Dmowska, Magdalena Niedbałko, 4AN

W ramach międzynarodowej wymiany wiadomości skontaktowaliśmy się z zaprzyjaźnioną szkołą w Wiedniu, a grupa jej uczniów postanowiła podzielić się swoją wiedzą na temat zabytkowej stolicy Austrii. Zaczynając na turystycznych walorach miasta, przez normy publicznego transportu, aż po historyczne smaczki w postaci genezy tradycji kawy – to aspekty, które postanowili przybliżyć nam nasi zagraniczni korespondenci.

Historia kawy w Wiedniu

W 1683 roku Turcy przerwali oblężenie Wiednia i zostawili po sobie 500 worków kawy. Pewien polski handlowiec otworzył tam pierwszą kawiarnię w 1685 roku. W dalszych latach powstawało więcej takich lokali, tworzących napoje serwowane z dodatkiem mleka i cukru. Właściciele kawiarń nazywali siebie „Kaffesiedler",gdyż samodzielnie komponowali smaki kaw. Najbardziej znaną kawiarnią w Wiedniu jest „Café Central" w PalaisFerstel w Herrengasse, która ma już ponad 130 lat. Jednakże, w latach od 1808 do 1813 panowała bariera handlowa, która postawiła handel kawą na próbę. Kiedy ta została zniesiona, tylko mężczyźni mogli odwiedzać kawiarnie – kobiety dostąpiły takiego pozwolenia w 2856 roku. Przy filiżance kawy zazwyczaj prowadziło się dyskusje charakterze o politycznym i literackim. Teraz, w podobnych sytuacjach ludzie znacznie częściej rozmawiają o kwestiach życia codziennego – rzeczach, nad którymi mogliby się rozwodzić godzinami, nie wychodząc przy tym z kawiarni. W Wiedniu, kawa jest serwowana z szklanką wody i ciastkiem, którym można się

Ein Paar Wörter über Wien

Klasse 6A mit GRG21, Ödenburger Straße, Wien

Im Rahmen eines interschulischen Informations austausch haben wir eine befreundete Schule in Wien kontaktiert und eine Gruppe von ihrer Schüler abstimmte, ihr Wissen über die historische Hauptstadt Österreichs zu teilen. Beginnen mit den touristischen Vorzüge der Stadt, über den Alltag des öffentlichen Verkehrsbishinzu den historischen Köstlichkeiten in Form der Enstehung der Kaffeetradition – das sind Aspekte, die unsere Auslandkorrespondentenunsnäherbringenwollten.

Eine Reise durch Wien

Stephansdom

Treten Sie ein in den prachtvollen Stephansdom, eine Kirche, die im gotischen und romanischen Baustil 1578 gebaut wurde. Dies ist das Herz von Wien und ein Muss für jeden Besucher. Lassen Sie sich ein auf die prachtvolle Pummerin und genießen Sie einen zauberhaften Ausblick von ganz Wien.

Schloss Schönbrunn…

…ein Ebenbild von Schloss Versailles, wurde 1700 erbaut. Sie diente damals als Sommerresidenz für die Herrscherin Maria Theresia. Lassen Sie sich von den majestätischen Möbeln in den variierenden Zimmer verzaubern. Noch ist der Rundgang nicht zu Ende: Das Schloss bietet einen Spaziergang durch den berühmten Rosengarten. Der Riesengarten beinhaltet zusätzlich noch ein Labyrinth und einen Tiergarten, wo man unzählige Tierarten besichtigen kann.

Prater

Lust auf einen lustigen und abenteuerlichen Tag? Dann besuchen Sie den Wiener Prater, indem Sie nicht nur tolle Attraktionen finden, sondern auch

delektować w towarzystwie tego czarnego złota. Najstarszą kawiarnią w Wiedniu jest kawiarnia „CafeFrauenhuber”. Ponadto, od 2011 roku kultura kawiarń w Wiedniu znajduje się pod patronatem niematerialnego dziedzictwa kulturowego UNESCO.

Podróż przez Wiedeń

Katedra św. Szczepana

Wejdź do wspaniałej katedry św. Szczepana, kościoła zbudowanego w stylu gotyckim i romańskim w 1578 roku. Jest to serce Wiednia i obowiązkowy punkt dla każdego odwiedzającego. Pozwólcie sobie zachwycić się pięknym Pummerinnem i cieszcie się czarującym widokiem na cały Wiedeń.

Pałac Schönbrunn

...obraz Pałacu Wersalskiego, zbudowany w 1700 roku. Wówczas służył jako letnia rezydencja cesarzowej Marii Teresy. Daj się oczarować majestatycznym meblom w rozmaitych pomieszczeniach. To jeszcze nie koniec zwiedzania: pałac ten oferuje spacer po słynnym Ogrodzie Różanym. Na jego rozległym terenie znajduje się również labirynt oraz zoo, w którym można zobaczyć niezliczone gatunki zwierząt.

Prater

Macie ochotę na radosny dzień pełen przygód? Odwiedźcie Wiedeński Prater - park rozrywki - gdzie znajdziecie nie tylko wspaniałe atrakcje, ale także słynne muzeum Madame Tussauds oraz pyszne, wiedeńskie specjały.

Transport publiczny w Wiedniu

Z 131 publicznymi liniami autobusowymi, 10 liniami szybkiego transportu, 5 pociągami metra i 28 liniami tramwajowymi, Wiedeń matrzecią najlepszą sieć transportową w Europie. Mimo to, nasz system jest stale rozbudowywany. Nowa linia metra ma powstać do 2026 roku. Zadbano również o klimat: Z biletem klimatycznym za 1000 € rocznie możesz korzystać ze wszystkich środków transportu publicznego w Austrii.

Współpraca: Klasa 6a,GRG21 Ödenburger Straße, Wiedeń

das berühmte Madame Tussauds sowie auch schmackhafte Spezialitäten aus Wien.

Die öffentlichen Verkehrsmittel Wiens

Wien hat mit 131 öffentlichen Buslinien, 10 Schnellbahnstrecken, 5 U Bahnen und 28 Straßenbahnlinien das drittbeste Verkehrsnetz von Europa. Trotzdem wird unser System immer weiter ausgebaut. Bis 2026 soll eine neue U Bahnline fertiggestellt werden. Auch für das Klima wird gesorgt: Mit dem Klima-Ticket für 1000€ im Jahr kann man mit allen öffentlichen Verkehrsmitteln Österreichs fahren.

Wiedeński Prater

Katedra św. Szczepana

Pałac Schönbrunn

Kącik turystyczny

Miejsca, o których nie sposób zapomnieć.

Wiedeń - zielona stolica Austrii

Łucja Kwapisz i Gabriela Berlińska, 4ANP

Wiedeń słynie z pięknych pałaców, walca wiedeńskiego, muzyki klasycznej, jarmarków świątecznych i tortu Sachera. Ale to nie wszystko, co można w Wiedniu zobaczyć. Wybierając się do tej wspaniałej stolicy Austrii, nie można przegapić tych punktów na mapie.

Muzeum Historii Naturalnej

Pałac Schönbrunn

Jest to pałac, który znajduje się na liście światowego dziedzictwa UNESCO. Wejście do pałacu jest płatne i tylko 30% budynku zostało udostępnione zwiedzającym. Można za to za darmo wejść do zamkowego parku i podziwiać z bliska tę piękną architekturę. Zimą organizowany jest tam jeden z najpopularniejszych i największych, ale też najładniejszych jarmarków świątecznych.

Muzeum Historii Naturalnej

Jest to ogromne muzeum, na które trzeba przeznaczyć kilka godzin, ponieważ budynek ma kilka pięter, a na każdym z nich znajdują się inne pokoje, które przenoszą nas do różnych światów. Znajdziemy tam ogromną salę z minerałami, mnóstwo zwierząt z różnych części świata, szkielety dinozaurów oraz zabawy interaktywne. Na koniec można usiąść w restauracji na samej górze i zjeść obiad w magicznym miejscu.

Katedra św. Szczepana

Jest to symbol Wiednia, katedra, której nie da się przeoczyć, zwiedzając to miasto. Katedra ta należy do największych świątyń europejskich. Zimą obok budynku również znajdziemy jeden z ładniejszych jarmarków świątecznych, na którym można napić się grzanego wina i spróbować cebulowej zupy w misce zrobionej z chleba.

Katedra św. Szczepana

Café Sacher

Sacher tort to najpopularniejszy tort w Wiedniu. Jest to czekoladowe ciasto z bitą śmietaną, które nie jest za słodkie i idealnie pasuje do herbaty czy kawy. Można je zjeść w większości kawiarni w Wiedniu, jednak najlepsze znajdziemy w kawiarni Sacher, która znajduje się w hotelu o tej samej nazwie. Wejście tam jednak nie jest takie proste, gdyż jest to najpopularniejsza kawiarnia w Wiedniu, jednak warto stać 40 minut w kolejce, gdyż uroda wnętrza kawiarni zapiera dech w piersiach.

Pałac Schönbrunn

Kapibara zamieszkująca Muzeum Historii Naturalnej w Wiedniu

Café Sacher

Sacher tort

Śmieszny Mikołaj w Wiedniu

Kącik książkowy

Książki dające do myślenia, oferujące także wspaniałe wrażenia.

Austria w bibliotece

Österreich in der Bibliothek

Oliwia Przybysz, 4AN

Austria ma wiele do zaoferowania w każdym obszarze sztuki, również w literaturze. Wywiad z Panią Kathrin Röggla, współczesną austriacką pisarką, pokaże, co można znaleźć w literaturze austriackiej. Współczesnej, jak i klasycznej.

CzNews: Dlaczego została Pani pisarką? Co inspiruje Panią do tworzenia?

Kartin Röggla: Z jednej strony kocham grę językiem, jak i możliwości literatury, których wagę widzę w naszym życiu – wszystkie decyzje społeczne podejmujemy językowo; z drugiej jest to moja sztuka i mój sposób na odnalezienie się w świecie.

CN: Jaką książkę uważa Pani za najważniejszą dla swojej kariery? Z jakiego powodu?

KR: Hubert Fichte „Versuch über die Pubertät“ – zbiera poezję i badania dziennikarskie razem. Zadaje istotne pytania.

CN: Którą z Pani książek powinni przeczytać nasi uczniowie?

KR: Ze względów historycznych polecam „Really ground zero“, ze względów zawodowych – „Nigdy nie śpimy”, natomiast dla rozrywki – „Abrauschen”.

CN: Jaka jest Pani ulubiona książka innego austriackiego pisarza?

KR: „Amatorki“ autorstwa Elfriede Jelinek, szczególnie jej punkowa twórczość, przedstawiająca czysty ruch oporu.

CN: Czy jest coś charakterystycznego w austriackiej literaturze, czego na próżno szukać w innych narodowych literaturach?

KR: Charakterystyczny jest związek między krytyką językową i przyjemnością z języka.

Österreich hat viel in jedem Kunstbereich, ebenso in der Literatur, anzubieten. Das Interview mit Frau Kathrin Röggla, der zeitgenössischen österreichischen Schriftstellerin, wird zeigen, was man in der österreichischen Literatur finden kann. Sowohl in der zeitgenössischen, als auch in der klassischen.

CzNews: Warum sind Sie Schriftstellerin geworden? Was inspiriert Sie zur literarischen Arbeit?

Kathrin Röggla

CN: Który austriacki pisarz, Pani zdaniem, miał największy wpływ na rozwój austriackiej literatury?

KR: Karl Kraus, Thomas Bernhard oraz Elfriede Jelinek.

CN: Jaki jest Pani ulubiony austriacki pisarz? Dlaczego ceni Pani jego pracę?

KR: Wszyscy wyżej wymienieni. U Thomasa Bernharda cenię zajmowanie się retoryką, Jelinek cenię za krzykliwy obraz językowy, a u Karla Krausa doceniam za dokładną obserwację społeczną ze środkami krytyki językowej.

CN: Czy aktualnie pracuje Pani nad nową książką? Jeżeli tak, czy może Pani coś o niej napisać

KR: Właśnie ukazała się moja ostatnia powieść – „Laufendes Verfahren", a teraz piszę zbiór esejów pisany prozą, który składa się z następujących powieści o sądzie, słuchaniu, niemożności mówienia oraz widzenia.

Rozmawiała Oliwia Przybysz

Kartin Röggla: Zum einen liebe ich das Spiel mit der Sprache, die Möglichkeiten der Literatur, sehe auch ihre Wichtigkeit in unserem Leben – alle gesellschaftlichen Entscheidungen treffen wir sprachlich, zum anderen ist es meine Art, mich zurechtzufinden in dieser Welt.

CN: Welches Buch finden Sie das wichtigste für Ihre Karriere? Aus welschem Grund?

KR: Hubert Fichte „Versuch über die Pubertät" – es bringt Poesie und journalistische Recherche zusammen. Stellt wesentliche Fragen.

CN: Welche von Ihrer Bücher sollten unsere Schüler lesen?

KR: „Really ground zero" – aus zeitgeschichtlichen Gründen, „Wir schlafen nicht", aus berusorientierenden Gründen und „Abrauschen" aus Spaßgründen.

CN: Welsches Buch von einem anderen österreichischen Schriftsteller mögen Sie am liebsten?

KR: „Die Liebhaberinnen" von Elfriede Jelinek – überhaupt deren Literatur – das ist Punk – purer Widerstand.

CN: Ist etwas charakteristisches in der österreichischen Literatur, das vergeblich in anderen nationalen Literaturen zu suchen ist?

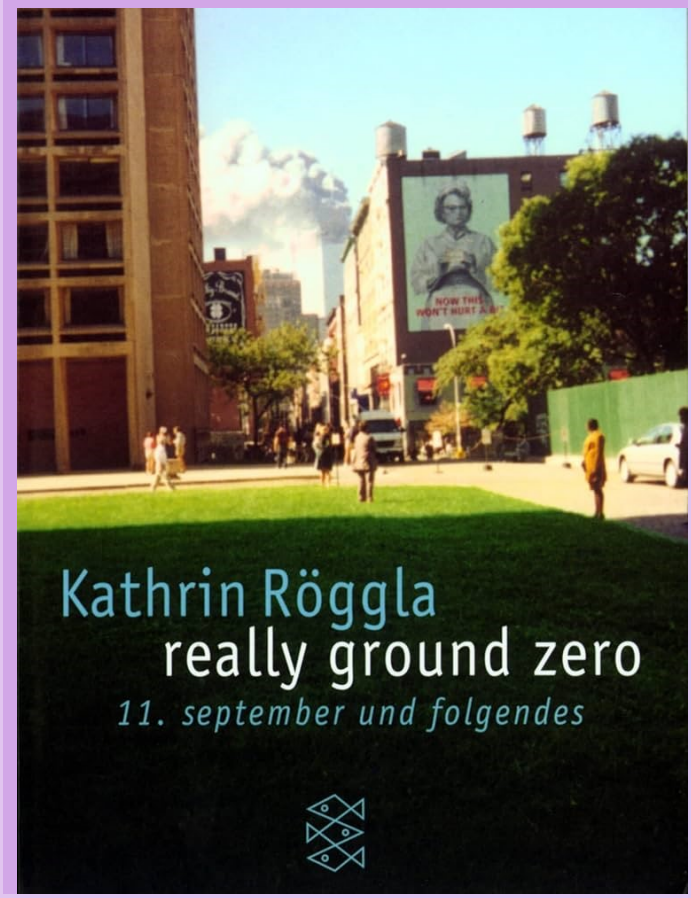

Elfriede Jelinek

KR: Verbindung von Sprachkritik und Sprachlust.

CN: Welcher österreichischen Schriftsteller, Ihrer Meinung nach, hätte der größte Einfluss auf der Entwicklung der österreichischen Literatur?

KR: Karl Kraus, Thomas Bernhard und Elfriede Jelinek.

CN: Wer ist Ihr österreichischer Lieblingsschriftsteller? Warum schätzen Sie seine Arbeit

KR: Alle drei eben genannten. Bei Thomas Bernhard schätze ich den Umgang mit Rhetorik, bei Jelinek die krassen Sprachbilder, bei Karl Kraus die genaue soziale Beobachtung mit den Mitteln der Sprachkritik.

CN: Arbeiten Sie an einem neuen Buch jetzt? Wenn ja, können Sie etwas dazu sagen?

KR: Eben ist „Laufendes Verfahren“ erschienen – mein letzter Roman, ich schreibe gerade einen Prosa/Essayband, der sich im Nachgang zum Roman mit dem Gericht, mit dem Zuhören, mit dem Nichtsprechenkönnen und dem Nichtsehenkönnen beschäftigt.

Das Gespräch führte Oliwia Przybysz

Thomas Bernhard

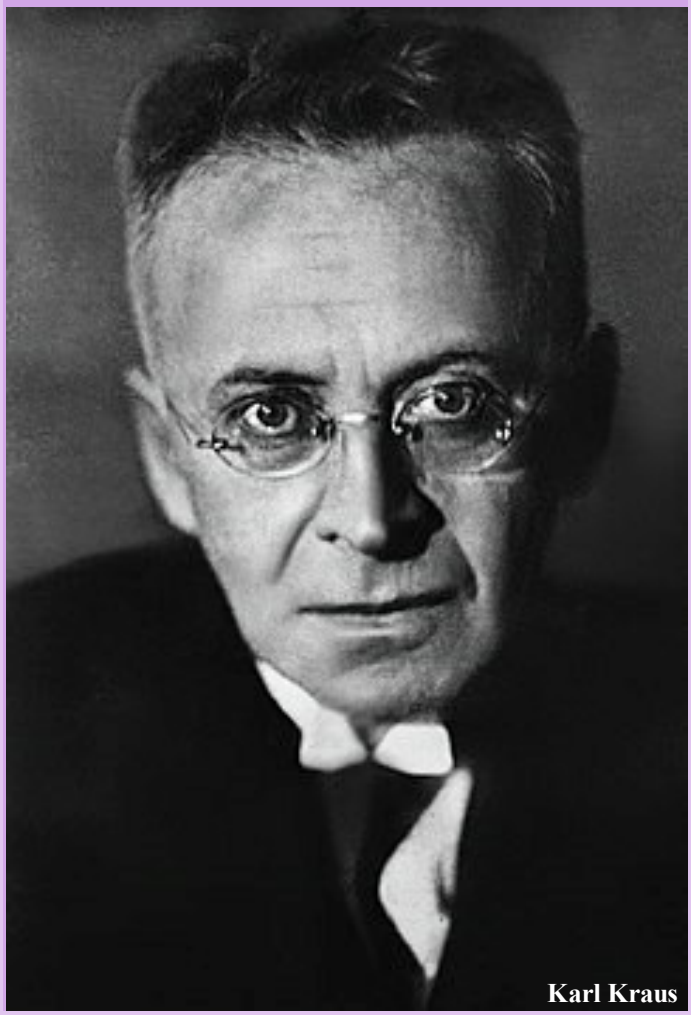
Karl Kraus

Kącik filmowy

Filmy, które dostarczają wielu emocji.

Film o miłości, która zakwitła w Wiedniu

Łucja Kwapisz, 4ANP

Film ,,Before sunrise'' jest filmem opowiadającym o dwójce młodych ludzi, którzy poznają się w pociągu na trasie z Budapesztu do stolicy Austrii - Wiednia. Jesse, wraca z długiej podróży po Europie do Stanów, swojego rodzinnego kraju. Celine odwiedzała babcię w Budapeszcie i kieruje się w stronę Francji, ponieważ jest ona paryżanką.

Para nieznajomych przypada sobie do gustu po niespodziewanym spotkaniu na trasie. Zaczynają fascynującą rozmowę, której żadne z nich nie chce zakończyć. Mężczyzna prosi Celine by pojechała za nim do Wiednia jako ostatni przystanek na trasie, zanim wróci do USA, by mogli spędzić jeszcze trochę czasu razem. Dziewczyna i Jesse wyruszają razem niesamowitą podróż pełną, tajemniczych zakamarków miasta, magicznych przeżyć, głębokich rozmów o religii, samotności, marzeniach, ale i miłości. Spotykają również interesujących ludzi- wróżbitkę, bezdomnego poetę, aktora, barmana i tancerkę. Powoli rozmowy te zamieniają się w niewinny flirt. Celine i Jesse mają jednak czas tylko do wschodu słońca, gdyż następnego dnia każde z nich wyjedzie w swoją stronę.

Jest to magiczny film z pięknym Wiedniem w tle, niemiecką muzyką, i świetnymi aktorami. Główne postacie grane są przez Ethana Hawke i Julie Delpy, a reżyserem filmu jest Richard Linklater. Jest to historia, obok której nie da się przejść obojętnie i która zostaje w głowie widza przez bardzo długi czas.

Kącik muzyczny

Niezwykła podróż w głąb świata muzyki.

Gdzie fantasy i okultyzm spotykają muzykę

Magdalena Niedbałko, 4AN

Gdy pada termin "metal", pierwszym, co przychodzi nam na myśl są zawadiackie brzmienia ciężkich gitar w akompaniamencie seksualnych, jak i nierzadko alkoholowych czy narkotycznych ekscesów scenicznych rozrzutnych gwiazd z klasycznymi, długimi włosami. Skojarzenie to nie jest błędne, jednak co jeśli Wam powiem, że ta już na pierwszy rzut oka ekstremalna muzyka na tym się nie kończy? Że spod tego samego gatunku wyszedł znacznie mroczniejszy fenomen, który oscyluje wokół wyolbrzymienia idei śmierci i mizantropii, a nihilistycznym gruntem przeradza pierwotne chwyty instrumentalne w satanistyczną pochwałę dla zepsutego świata? To zaledwie ideowy kostium dla szybkiej perkusji i wręcz diabelskiego tremolo, które burząc wszelkie dotychczasowe założenia kompozycyjne dla utworów ze swojego rodzaju, tworzą subkulturę zwaną black metalem.

"Black Metal"; Venom

Sam gatunek przeżywał lata swojej świetności u schyłku minionego wieku i stanowi produkt pochodny wpływów paru niewiele starszych nurtów muzycznych. W zdecydowanej większości czerpał on od brutalnego w swojej prostocie thrash metalu, który jeszcze w latach 80 także był określany mianem black metalu. Nazwę tą stosowano bowiem niezależnie od muzycznego stylu - łatka ta była egzekwowana przez wyzywająco antychrześcijańskie teksty i równie prowokacyjny wizerunek zespołów, niejednokrotnie celowo uciekających się do zagrań promujących motywy okultystyczne, by w ten sposób nadać sobie oryginalności. Jednakże, tą konkretną rogatą figurę, uchodzącą za ponadczasowy symbol wszelkiego zła, niezwykle upodobali sobie pewni muzycy z Wiel-

Dead/Mayhem; corpse paint

Abigor

kiej Brytanii i początkiem swojej kariery rozpoczęli też okres New Wave of British Heavy Metal (NWoBHM), czyli tak zwanej nowej fali brytyjskiego heavy metalu, przypadającego na sam koniec lat 70. Venom - bo tak brzmi jego nazwa - nowatorsko połączył tradycyjny heavy metal z nieskładnymi, punkowymi brzmieniami i nadał im bestialskiego tempa, a tytułem swojego pierwszego albumu, który brzmiał dokładnie "Black Metal", ochrzcił cały gatunek. Ich debiut pociągnął za sobą fale kolejnych, swoimi tworami solidnie kształtujących przyszłą, stosunkowo kontrowersyjną wizytówkę black metalu. Już w latach 90, za sprawą skrzekliwej barwy growlingu i wcieleniem do niego wizerunku czarno-białego corpse paintu, zaczął subtelnie oddalać się od muzykalnej wizji swoich prekursorów i na dobre stał się częścią powiewającej chłodem domeny krajów skandynawskich. Jakkolwiek, wcale nie znaczy to, że wpływy black metalu nie zapisały się na muzycznych kartach historii rejonów bardziej nam bliskich, nie tylko kulturalnie, ale i geograficznie.

Mowa tu o Abigor, austriackim zespole, który prowadzi swoją działalność od 1993 roku z inicjatywy Petera "P.K." Kubika i Thomasa "T.T." Tannenberga. Obecnie zrzesza jedynie trio wyżej wymienionych muzyków z dodatkowym wkładem Lucia M. Fåroutana i na stałe rezyduje w stolicy kraju - Wiedniu. Ich twórczość, o ile niezmiennie pozostając na płaszczyźnie szeroko pojętego black metalu, mimowolnie można uznać za indywidualny i dość awangardowy projekt. Mają na swoim koncie imponującą liczbę już siedemnastu studyjnych albumów, które z powodzeniem wydawali zarówno przed rozpadem w 2003, jak i po reaktywacji w 2006 roku. Trudno zaprzeczyć, że więcej wcale nie musi oznaczać lepiej, jednakże szczególną uwagę warto poświęcić samym początkom grupy, których efekty inspirowane były twórczością J. R. R. Tolkiena i jego mitologii Śródziemia. Podobne założenia znalazły się wówczas w scenariuszu całkiem bliźniaczej grupy z tego samego kręgu - Summoning, który także pochodzi z Austrii nie tylko niejednokrotnie czerpał całe cytaty z dzieł brytyjskiego pisarza, ale i podejmował się komponowania w Czarnej Mowie Mordoru czy tak samo fikcyjnym języku elfickim. To właśnie wokalista tej dość nietypowej formacji o pseudonimie Silenius zastąpił pierwotnego frontmana Abigor, Tharena. Po tych nieznacznych perturbacjach, a dokładniej w 1994 roku, zespół w końcu doczekał się swojego oficjalnego debiutu i wypuścił w eter płytę o tytule "Verwüstung - Invoke the Dark Age". To właśnie ona, jak

"Verwüstung - Invoke the Dark Age" Abigor

i chwilę później wydany, miniaturowy "Orkblut" zapewniły grupie rozgłos i powszechną akceptację wśród stosunkowo zażyłych fanów na skalę całego gatunku. Dokonały tego nie tylko innowacyjną mieszanką charakterystycznej dla tego typu muzyki, wręcz desperackiej agresji i opacznie dominującego przy tym, melancholijnego klimatu, ale i wyróżniającej się na tle innych, koncepcji przewodniej - była nią duchowa przemiana wojownika, który błądząc w dezorientacji, starał się dowieść swojego pochodzenia. Przy dotychczasowej naturze black metalu, od jego artystów oczekiwano czystej nienawiści, potęgowanej równie bezbożną i jeżącą włos na skórze muzyką. Abigor przeniósł to na wyżyny nietuzinkowości i przysłowiową "ścianę dźwięku' doprawił nadal rozrywającym, lecz niesamowicie emocjonalnym wokalem. Mimo, iż zespół nieznacznie odchodził od tego rodzimego klimatu na przestrzeni swoich kolejnych produkcji, to nadal zachowywał w nich należyty pierwiastek unikalności, na którą sobie zapracował. Charakterystyczna dramaturgia rodem z "Verwüstung[...]" powraca także w ich najaktualniejszym wydaniu - "Totschläger (A Saintslayer's Songbook)" - i zaskakująco dobrze godzi tradycję black metalu z elektronicznymi dodatkami, nie ujmując tym powadze ogółu. Każdy z utworów na krążku zdaje się mieć namiastkę teatralnego potencjału, a jako całość, przy odrobinie wolnego czasu i krótkiej drzemce, te mogłyby urosnąć do jednej, spójnej symfonicznej opowieści. Harmonię tą, choć wyjątkowo złudną w swojej muzycznej strukturze, dodatkowo podkreśla wręcz majestatyczna orkiestracja w akompaniamencie triumfalnie epickiego wokalu. Album można zatem okrzyknąć klasyczną odmianą kontrolowanego chaosu, przy zachowaniu kochanego i uznawanego dynamizmu Abigora oraz pasywnie demonicznego ducha zespołu.

Okazuje się, że black metal potrafi być nie taki przerażający jak go malują. Jako rozległa dziedzina muzyczna, przynależna do jeszcze okazalszej domeny posiada wiele przyjemniejszych, jak i znacznie bardziej akceptowalnych dla przeciętnego ucha aspektów. Przesterowane gitary wykonujące szybkie, parutonowe riffy i perkusyjne blasty jedynie zarysowują właściwy charakter tego gatunku. Na przestrzeni niemal trzydziestu lat ten stale ewoluował, dając tym samym przestrzeń na ukształtowanie się zupełnie nowych, niekiedy absurdalnych odmian ekstremy, jednakże to teksty samodzielnie nadają black metalowi autentyczność. Czerpiąc z cytatu jednej z bardziej rozpoznawalnych osobistości w tym rozległym światku, Euronymousa z zespołu Mayhem, ideą jego fenomenu jest zawieranie satanistycznych treści, niezależnie od zamierzonej koncepcji artysty czy nawet gatunku muzycznego, którym przywołuje ją do życia - "If a band cultivates and worships Satan, it's black metal" to chyba najtrafniejsza prozaicznie definicja dla bogatej historii odpychających typów stylizujących się na żywe zwłoki w pieszczochach usłanych niebezpiecznie zaostrzonymi gwoździami.

Totschläger [A Saint Slayer's Songbook]/Abigor

Kącik kulinarny

Kulinarne idee sprawiające, że brzuch pęcznieje.

Wiedeńska interpretacja „przez żołądek do serca”

Laura Wawreńczuk, 4AH

Kuchnia austriacka jest uznawana za jedną z najbardziej tradycyjnych w Europie. Ze względu na przeszłość tego kraju, jej charakter jest niejednolity. Możemy w niej zauważyć wpływy innych europejskich państw, takich jak Niemcy, Węgry, Czechy, Polska, a także Włochy. Zamiłowanie do udoskonalania potraw, których receptury są przekazywane z pokolenia na pokolenie, owocuje oryginalnymi daniami, a próbowanie ich staje się niezapomnianym doświadczeniem.

Daniem typowym dla kuchni wiedeńskiej jest dobrze znany sznycel wiedeński. To prawdziwy klasyk kuchni austriackiej, jednak jego receptura pochodzi z włoskiej Lombardii. Oryginalnie Wiener Schnitzel to płat cielęciny panierowany w bułce tartej i smażony na maśle. Podaje się go z sałatką ziemniaczaną. Ciekawym faktem jest, że sznycel wiedeński to nazwa prawnie zastrzeżona. Może być przyrządzony tylko z cielęciny. W innym wypadku, jest to po prostu sznycel po wiedeńsku. Dla fanów dobrej kuchni - obowiązek skosztowania podczas wycieczki do Wiednia.

Markknödelsuppe, czyli rosół z kostnego szpiku, to lokalna specjalność na pierwsze danie. Najczęściej podaje się go z knedlem z mielonej wątróbki z przyprawami - Leberknödel, co stanowi jego doskonałe uzupełnienie. Knedle zajmują szczególne miejsce w austriackiej kuchni. Są to gotowane, podłużne lub kuliste pierogi. Występują w różnych odmianach. Różni je głównie rodzaj nadzienia. Zazwyczaj serwowane są na słono, np. mięsem, serem, a nawet chlebem, lecz serca Austriaków podbiła także słodka wersja. Na deser możemy uraczyć się knedlem nadziewanym owocami, takimi jak truskawki, śliwki, morele.

W Europie wina austriackie znane są ze swej jakości. Stanowią one niezbędne dopełnienie obiadu bądź kolacji. Dzieli się je na stołowe - Tafelwein oraz rzemieślnicze - Landwein. Najpopularniejsze w austriackim winiarstwie są wina białe riesling, veltliner i traminer. Trunek ten często wymienia się z moszczem, czyli owocowym napojem z jabłek i gruszek, a także z soku z winogron (Traubenmost). Austriacy mogą poszczycić się także różnorodnością w zakresie piwa. Najchętniej pijanym jest helle (piwo jasne). Rzadziej natomiast sięgają po dunkel (piwo ciemne) także w rodzajach takich jak koźlak, marcowe czy popularne w Kraju Salzburskim piwo pszeniczne, czyli białe (Weizenbier, Weissbier).

Kuchnia wiedeńska oferuje nam dużą różnorodność gastronomiczną. Połączenie tradycji z nowoczesnymi rozwiązaniami sprawia, że każdy znajdzie coś dla siebie. Szefowie kuchni, gotują nie tylko według rodzimych przepisów, ale otwierają się także na nowe doznania kulinarne. Wszystkich łączy chęć przygotowania tradycyjnych potraw w połączeniu z innowacyjnymi smakami.

Knedle

Sznycel Wiedeński

Strefa hiszpańska

Czas na podróż do Hiszpanii, na razie tylko myślami.

System edukacji w Hiszpanii

Róża Stolarska, 4AH

Hiszpania jest jednym z najbardziej żywych, kolorowych i popularnych miejsc na ziemi pod względem kultury, a jak tak naprawdę wygląda tam system nauczania i rozpoczęcie roku szkolnego?

Pierwszą rzeczą która dla nas Polaków może być trochę dziwna jest to, że z powodu podziału Hiszpanii na wspólnoty autonomiczne, fizyczna data rozpoczęcia roku jest ruchoma - zazwyczaj jest to na początku drugiego tygodnia września, a w Katalonii zaraz po 11 września.

Jednym z podobieństw między hiszpańską a polską edukacją są jej fizyczne etapy jednak różni się trochę ich cel i w niektórych przypadkach wiek w których się dany etap zaczyna i kończy.

Po pierwsze dzieci w wieku 3 lat są posyłane do przedszkoli, jest to oczywiście nieobowiązkowe (co jest takie same w polskim systemie), ale coraz bardziej praktykowane, ponieważ tam dzieci zaczynają mieć styczność z językiem i rówieśnikami.

Po przedszkolu dzieci zazwyczaj w wieku 6 lat mają obowiązek zacząć naukę w szkole podsta-

El sistema educativo en España

España es uno de los lugares más vibrantes, coloridos y populares del planeta en términos culturales, pero ¿cómo es realmente el sistema escolar y el comienzo del curso?

Lo primero que nos puede resultar un poco extraño a los Polacos es que, debido a la división de España en comunidades autónomas, la fecha física de inicio del año es movible -suele ser al principio de la segunda semana de septiembre, y en Cataluña justo después del 11 de septiembre.

Una de las cosas que son similares entre la educación española y la polaca son las etapas físicas, pero hay una pequeña diferencia en su finalidad y en algunos casos, en la edad a la que comienza y termina cada etapa.

En primer lugar, los niños a los 3 años son enviados a guarderías, y lo que es lo mismo en el sistema polaco es, por supuesto, opcional, pero cada vez más practicado, porque allí los niños empiezan a tener contacto con el idioma y con sus compañeros.

Después del jardín de infancia, los niños suelen empezar la escuela primaria a los seis años. Esta comprende seis cursos (En Polonia, desde hace seis años, la escuela primaria consta de ocho clases), cuyo objetivo es que los alumnos aprendan a hablar, leer, escribir, hacer cálculos matemáticos y adquieran conceptos culturales básicos.

A los 12 años, los alumnos comienzan la enseñanza secundaria, (que en Polonia ya no funciona). Consta de cuatro cursos escolares, que suelen impartirse entre los

wowej. Obejmuje ona 6 klas (w Polsce od sześciu lat szkoła podstawowa obejmuje aż 8), których celem jest zapewnienie uczniom nauki mówienia, czytania, pisania, matematyki i nabywania podstawowych pojęć kultury.
W wieku 12 lat uczniowie zaczynają edukację średnią, coś podobnego jak kiedyś polskie gimnazja (które już nie funkcjonują). Składa się z czterech klas szkolnych, które są zwykle prowadzone między 12 a 16 rokiem życia, (w Hiszpanii obowiązek edukacji jest tylko do 16 roku życia, kiedy w Polsce trwa on aż do 18).
Po szkole średniej uczniowie mają prawo kontynuować edukację i wybrać jedną z dwóch dostępnych opcji:
Albo pójść do liceum w którym do wyboru są cztery kierunki i po pozytywnym zdaniu egzaminów dostać świadectwo, które umożliwia dostanie się na studia, albo pójść na tak zwane szkolenia zawodowe (coś jak szkoła zawodowa) które przygotowują do wybranego zawodu i po zdaniu egzaminów otrzymuje się potrzebne uprawnienia do wykonywania danego zawodu.

Pomimo fizycznych podobieństw między polskim a hiszpańskim systemem edukacji, różni się ich wykonanie, na które moim zdaniem wpływają przede wszystkim tradycje, które w niektórych aspektach dość znacznie się różnią.

12 y los 16 años, (en España, la enseñanza obligatoria es sólo hasta los 16 años, cuando en Polonia dura hasta los 18).
Después de la enseñanza secundaria, los estudiantes tienen derecho a continuar sus estudios y elegir entre dos opciones disponibles:
O bien ir a un bachillerato en el que se pueden elegir cuatro asignaturas y, tras aprobar los exámenes, recibir un certificado que les permite ir a la universidad, o ir a la llamada formación profesional (algo como una escuela de formación profesional) que les prepara para la profesión elegida y, tras aprobar los exámenes, reciben las cualificaciones necesarias para ejercer la profesión.

A pesar de las similitudes físicas entre el sistema educativo polaco y el español, existen diferencias en su aplicación, que, en mi opinión, están influenciadas principalmente por tradiciones que, en algunos aspectos, son bastante diferentes.

L. Burgring
4072